

bage i 1996 med vores støtte, fordi vi syntes, det var en god ordning. Der blev reglerne omkring dagpenge til unge under 25 strammet.

Men det har været en kanonsucces, for denne ændring af reglerne har ganske enkelt betydet, at de unge i betydeligt omfang er kommet i beskæftigelse. Målgruppen var unge ledige under 25 år, som var uden erhvervskompetencegivende uddannelse, og som var ledige mere end 6 måneder. Efter at disse regler blev ændret, er de unge kommet i arbejde i ganske betydeligt omfang. Og de, der ikke er kommet i arbejde, er kommet i uddannelse i ganske betydeligt omfang, altså det, vi gerne ville.

Se, det er aktiv socialpolitik. Det er det, vi står for, at mennesker skal i arbejde og have uddannelse i stedet for at være henvist til passiv overførsel.

Villy Søvnald (SF):

Statsministeren omtalte det som vanvittige synspunkter, der kom frem. Det ville være mere præcist at omtale det fra statsministerens synspunkt som ubekvemme synspunkter, der kom frem. Og det er vel så grunden til, at statsministeren vælger i stedet for at tro på frie og uafhængige forskningsinstitutioner uden for statsadministrationen at sige: Nej, nu skal vi på gammel sovjetisk vis tilbagevise det her billede, og derfor sætter vi hele statsadministrationen, forstod jeg, i sving for at tegne et andet billede.

Jamen det er jo dejligt. Det må være rart for statsministeren, når nu den frie og uafhængige forskning viser det billede, statsministeren ikke bryder sig om, så at kunne sætte sin egen administration i gang. Men hvis statsministeren ikke bryder sig om at argumentere på tal, så lad os prøve at argumentere på virkeligheden. Hvad er det, rådet skriver? Jeg citerer fra side 7:

Da rådighedsbeløbet ligger under basislevniveaue, er der overhovedet ikke midler til at afholde følgende typer udgifter: tobak, fornøjelser, fritidsinteresser, kontingent ved medlemskab, udgift til ferie osv. Og der mangler tilstrækkelige økonomiske midler til at sikre den nødvendige beklædning, fodtøj og ordentlig, nærende og sund mad og lignende, som er nødvendig for at kunne opretholde helbredet.

Se, nu bevæger vi os væk fra talgymnastikken over til virkeligheden. Det er den rå virkelighed, statsministeren har skabt.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det, jeg er ude på, er bare, at debatten kan komme til at foregå på et grundlag, hvor vi har nogenlunde styr på tallene. For det er jo helt tydeligt, at det har hr. Villy Søvnald ikke. Hr. Villy Søvnald kører rundt i tallene.

Kl. 13.15

Lad mig igen slå fast, at Rådet for Socialt Udsatte jo ikke siger, at der er 30.000 her i landet, som sulter, men at de, som hr. Villy Søvnald citerede, efter rådets opfattelse ikke kan leve et normalt liv. Jeg vil ikke på det grundlag gå ind i diskussion af, om et rådighedsbeløb på godt 6.000 kr., 6.150 kr., om måneden for en enlig, er betingelsen for en ordentlig tilværelse. Jeg vil blot oplyse om, at ifølge de opgørelser, vi her står med, vil en typisk enlig kontanthjælpsmodtager uden børn have mindre til rådighed end det beløb, vi her taler om.

Hvis det beløb virkelig skulle være en fattigdomsgrænse, som hr. Villy Søvnald påstår, så skal vi til at hæve ganske mange af overførslerne i det danske samfund, og så vil vi simpelt hen komme i en situation, hvor det ganske enkelt ikke længere kan betale sig at arbejde. Jeg går da ud fra, at hr. Villy Søvnald vil give mig ret i, at det altid skal kunne betale sig at arbejde.

Lad mig så igen slå fast: Under denne regering er der, akkurat som vi sagde før valget, afsat ganske betydeligt med ekstra penge til de særligt socialt udsatte grupper, som har problemer med misbrug, som er hjemløse eller er sindslidende eller har andre særlige problemer. Det er en kendsgerning, og det kan hr. Villy Søvnald ikke løbe fra.

Formanden:

Hr. Villy Søvnald for et sidste spørgsmål.

Villy Søvnald (SF):

Hr. Villy Søvnald har i modsætning til statsministeren ingen lyst til at løbe fra kendsgerningerne. Sagen er, at der afsættes færre midler til de her formål, end der gjorde under de tidligere regeringer, som jeg i øvrigt ikke vil forsvare, men lad det nu ligge.

Vil statsministeren anerkende, at man har taget 720 mio. kr. fra de dårligst stillede på overførselsindkomsterne, som det fremgår af rapporten her? Vil statsministeren anerkende, at der er forsvundet 720 mio. kr. i husholdningskasserne hos de dårligst stillede? Vil statsministeren anerkende det som et rigtigt tal?